

ventes at finde Sted. Denne er i Anmærningerne beregnet til henved 2 Millioner Kr. nemlig 1,385,000 ordinært og 530,000 Kr. i Krigsstat, altsaa henved 2 Millioner. Jeg forhaabedes noget over denne Nedgang, thi naar der skulde beregnes en Nedgang paa Sukker og Petroleum af 2 Millioner i 2 Maaneder, vilde deri kunne ligge, at den samlede Nedgang for et helt Aar vilde kunne blive 12 Millioner. Denne Forklaring kan altsaa aabenbart ikke være rigtig. Jeg har da tænkt mig, at det er foregaaet paa den Maade, at man siger: Efter Beregningen i Fjor skulde der finde en Nedgang paa Sukker og Petroleum Sted af saadant noget som $5\frac{1}{2}$ Million Kr. — jeg tror, det var det, man gik ud fra, da Toldloven blev givet — man har saa beregnet, at i de 10 Maaneder har der fundet en Nedgang Sted af $3\frac{1}{4}$ Million, og derfor kalkuleret Resten til 2 Millioner. Jeg ved imidlertid ikke, hvorledes dette er bageret, og henstiller til den højt-acerede Finansminister nærmere at oplyse det, idet han nemlig selv ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget gik ud fra, at Nedgangen kun var beregnet til 750,000 Kr. pr. Maaned, hvilket altsaa kun vilde give $1\frac{1}{2}$ Million for de to Maanedere. Jeg henstiller altsaa dette til nærmere Undersøgelse. Ogsaa herefter kunde det være hensigtsmæssigt, at § 5 ledsages af nogle udførligere Oplysninger, saaledes at man tydeligere kunde se, paa hvilke Poster, paa hvilke Toldpositioner, Indtægtsfremgangen eller nedgangen kalkuleres. Jeg bemærker, at denne stærkt stigende Indtægt paa de indirekte Afgifter er beregnet, trods det, at man har maattet kalkulere Distattens Udbytte c. 800,000 Kr. lavere, end det blev beregnet, da Distatloven blev givet, men hvis jeg har forstaaet denne Omtale af Nedgangen paa Sukker og Petroleum rigtig, vilde deri ligge, at der er kalkuleret paa Finanslovsforslaget endogsaa en større Nedgang, end man i Virkeligheden er berettiget til at vente; deri vilde altsaa ligge, at Finanslovens Overskud ogsaa vil blive c. $\frac{1}{2}$ Million større, end naar det er anslaaet til henimod $1\frac{1}{2}$ Million. I alle Tilfælde er der imidlertid ingen Tvivl om, at vi staa over for en forholdsvis gunstig Balance, som tillader at gaa til et Arbejde paa forskellige Omraader, hvor det da gælder om at træffe Samsfundsinteresserne paa bedste Maade. Jeg skal ikke driste mig til at udpege de Omraader, hvor det fortrinsvis maatte gælde om at træde til. Jeg skal kun antyde, at de Banfeligheder, som det at faa Jærnbanebygningen i Gang igen, de foregaaende Aar har mødt, muligvis for Udsigterne for det kommende Finansaar —

og end mere over for en Antydning af, at vore Indtægter ere i stadig Fremadskriden ogsaa i Fremtiden — at disse Banfeligheder, denne Befyring og Tængtelse for Budgettet mulig nu maatte kunne vige, saa at vi med noget større Dristighed kunde tage fat ogsaa paa Jærnbanebesættelsen. Der er jo saa mangfoldige Planer oppe i den Retning, at der i den Henseende ikke er nogen Mangel paa Stof at begynde paa, der vilde vel tværtimod snarere blive en saadan Overflod af Planer, at Banfeligheden vilde ligge i, at man vilde være i Tvivl om, hvad man skulde begynde paa, hvilken Rækkefølge der burde vælges. — Der er et andet Punkt, jeg heller ikke kan undlade at henlede Opmærksomheden paa, fordi det utvivlsomt er blevet hilst med berettiget Interesse Landet rundt. Det er nemlig den Udtalelse, der er kommen fra det af de jydsk Landboforeninger nylig afholdte Møde. Jeg siger, at man har Grund til at lægge Mærke dertil, idet første Gang Landbrugets Repræsentanter søge at tage fat paa Statteoplysningssmaalet og navnlig Toldoplysningssmaalet, er deres Krav ikke Beskyttelse for Landbruget, men derimod Lettelse af dets Byrder. Jeg tror, at dette er værd at lægge Mærke til, at det er af Interesse, og at det er til Ros for Landbrugets Repræsentanter, til Ros for deres Omstigt og Fremsyn, at de rette deres Opmærksomhed paa at lette de Byrder, som hvile paa dem, i Stedet for at deltage i saa mange andre Landes Krav paa Beskyttelse, som jo paa visse Punkter ogsaa kunde finde Sted for Landbruget her til Lands. Med Hensyn til de Krav, der ere stillede om at opnaa Lettelser i saadanne Afgifter, som særlig trykke Landbruget, vil man ogsaa lægge Mærke til, at der er nævnt Poster, der ingenlunde bæres udelukkende af eller alene have Interesse for Landbruget. De Punkter, som man har ønsket Stattelettelser paa, ere Ting, som ikke alene ville komme Landbruget til Gode, men ogsaa mange andre Erhverv her i Landet. Det er ingenlunde min Mening med disse Ord ligesom at ville indlede en Toldkrig, en Krig mod Beskyttelsen eller en Krig mod Frihandelen, men det har man ogsaa paa det jydsk Møde holdt sig borte fra, idet man kun har krævet Lettelser i Stattepaalægningen paa de Ting, hvor den kan siges at thunge, og de Poster, der ere nævnte, tror jeg ere af den Bestaaffenhed, at de ikke behøve at blive Genstand for nogen Interesseskrig i Landet, men ere vel egnede til at imødekomes, saa snart der er Midler nok i Statskassen til, at man kan imødekomme dem. Jeg har kun villet antyde